

ходѣтъ до тогава, до гдѣто имъ кажѣтъ да дойдѣтъ сватовѣтъ че да видимъ, ако се упазаримъ ще стане работата.

Сватовѣтъ биватъ: 2 — 3 мжжѣ най-близки роднини на момъка. Отиватъ въ дома на момата и слѣдъ дълги разговори съ баща ѝ, казватъ: ний сме дошли за еди коя си работа. — Последний, като че ли нѣма извѣстие, казва, че „хичъ бива ли я? азъ ще я държж да ми работи 2 — 3 години йоще, че тогава ще я дамъ.“ — Сватовѣтъ захващатъ да го придумватъ, че каквото иска, ще му даджтъ и др. и слѣдъ дълги придумвания, бащата казва на момината майка да я пита, склонна ли е или не. Като взематъ мнѣнието и на момата, тогава почнуватъ да се пазарѣтъ.

Бащата на момата прѣдлага, че ако му даджтъ 100 — 200 гроша баба-хакжж (бащино право), една сакуля брашно, 5 — 10 ведра вино, 6 — 10 оки ракия, 5 — 10 оки риба, 10 — 20 оки бобъ, на всички домашни и най-близки роднини: обувки, на момцитѣ ботуши, а на момитѣ катѣри и кѣси джубета, за себе си (бащата) каплама аба, за майката *зубтъ* (скуршенка дългътъ кожухъ подшитъ съ мишки отъ червенъ платъ) всичко отъ 1000 — 1500 гроша, тогава щѣтъ да я даде.

Ако послѣднитѣ се общаѣтъ, повикватъ момата, каратъ я да цѣлува рѣка, и за увѣрение, че е дадена, проважда на любовника си едно шито чевре (кърпичка), а сватовѣтъ ѝ даватъ една златна или сребърна пара и си отиватъ. Щомъ се даде момата отъ нигдѣ вече не дохаждатъ да я искатъ. Като се свърши всичко това, сватовѣтъ се съгласяватъ съ момина баща кога да се пие „малката бжклица.“

Старо-Загорско. — Сгледата въ града става или на рѣдкитѣ годишни хорá, или на ония, които ставатъ по свадбитѣ вечеръ или денѣ, или на Великденското тридневно хорó, на което ходѣтъ всички моми и момци, наречени ергени. Тукъ, въ града Стара-Загора, обичай е въ такива случаи, щото, който момъкъ хареса нѣкоя хубава мома, гледа да се извъртне хорóто и да дойде до него момата и той тогава се хваща до нея да играе хорó. Ако ли не ще и не го харесва, тя се пуца тозъ часъ и разваля цѣлото хорó. Подиръ момцитѣ изново се събиратъ около свирача (кеманеджия, кеменчеджия, кавалджия или гайдаджия), придумватъ го да свири изново пакъ и да се заправи хорóто. Тукъ влиятелнитѣ ергени му даватъ отъ себе си пари, наречени *парса* и той, като ги